

В українській групі адвентистів у Лондоні я відчула, що прийшла додому

Розповідає активістка церкви Віолетта Гошовська

Наша громада організована 15 червня 2019 року. Декілька молодих сімей із України, які відвідували російськомовну громаду, вирішили об'єднатися й організувати українську церкву, щоб прославляти Господа рідною мовою. Й звичайно були бажання і мета залучати приїжджих і мігрантів з України до суботніх богослужінь. Віруючі знайшли комфортне і стратегічно зручне місце в центрі Лондона – у колоритному районі Ноттінг Хілл. Збираються у старовинній церкві побудованій у готичному стилі. Двадцять сім членів громади на чолі з пастором Василем Варцабою сповнені ентузіазму і об'єднані бажанням служити Господу.

Чи вийшло здійснити початкову мету, і хто відвідує церкву?

Громада зростає. Це так дивує і радує! Звісно, трохи засмучує той факт, що кількість членів громади збільшується переважно за рахунок мігрантів, які, як і ми, є адвентистами з України. Але з іншого боку, це не може не радувати. Адже чим більше молодих і креативних членів церкви, тим більше ідей, як залучити людей ззовні.

Наша церква складається з молодих хлопців і дівчат та молодих сімей. Усього кілька людей старші за сорок років. У кількох сімей є діти, тому урок дитячої суботньої школи проводять щосуботи. Богослужіння відбуваються переважно українською мовою, іноді російською. Для суботньої школи ділимося на один російськомовний і один або два україномовні класи. У перерві між частинами богослужіння можемо випити чай з печивом, спілкуючись один з одним, знайомлячись з гостями, які недавно переїхали, або прийшли з інших церков. Не важливо – це

адвентисти з російськомовних громад, або віруючі з інших конфесій. Спільний ланч після закінчення богослужіння, який нас ще більше об'єднує – постійна традиція.

Чи проводите місіонерську роботу? Чи були хрещення? Які ще заходи організуєте, щоб згуртувати громаду?

На самому початку Господь поповнив нашу громаду: охрестився чоловік та його дві молоді доньки. Це було благословіння в організації нової громади. Відтоді ми намагаємося реалізовувати нові ідеї, щоб проповідувати про Христа. В першу чергу, ми ведемо велику роботу в соціальних мережах, щоб залучити українську молодь, яка живе в Лондоні. Наше головне завдання – заявити про себе. На сторінках Instagram і Facebook ми показуємо, що в цьому величезному місті, повному чужих людей, в місті, яке таїть безліч проблем і труднощів, існують «свої» люди – молодіжна церква, яка може допомогти, підтримати і надихнути.

Крім роботи в соціальних мережах, ми запланували на літо програми, розроблені для не церковної аудиторії. Бажаючому займатися місіонерською роботою в Лондоні потрібно враховувати кілька факторів. Перш за все, важливо розуміти, що мігранти з України приїжджають сюди не розслаблятися і відпочивати. Вони тут, щоб працювати. У них є певні цілі й прагнення, і це потрібно враховувати. Одна зі сфер, яка хвилює майже кожного заробітчанина – це здоров'я. Тому планували масштабну "Виставку Здоров'я" в Українському Домі міста Лондона. Хотіли залучити адвентистських лікарів та інших фахівців в області охорони здоров'я. Людей, які б відвідали цю виставку, ми планували запросити на християнський концерт і подальші соціальні програми. Крім того, ми розробляли спільні туристичні подорожі з залученням не адвентистської молоді. Можете уявити наше розчарування, коли всі ці плани були знищені пандемією коронавіруса й усіма наслідками...

Але ми не впадаємо у відчай і розуміємо, що в першу чергу повинні згуртуватися самі, надихнутися і об'єднатися, щоб

потім ділитися з тими, хто прийде. Адже за рік існування громади, до нас приєдналося чимало молодих адвентистських сімей – мігрантів з різних міст України. Тому ще до карантину ухвалили рішення проводити домашні церкви – збиратись групами у когось вдома. Ми зустрічались майже всією громадою, провели прекрасний вечір з вечерею, спілкуванням, співом християнських пісень під гітару біля каміну й спільними іграми. Все це згуртувало нас, тому, як тільки уряд нашої країни дозволив збиратись групами на природі, ми відразу організували спільні суботні богослужіння з виїздами до чудових парків міста, і пікніки у неділю. А оскільки океан знаходиться не так далеко від Лондона, то його також не залишили поза увагою.

У період карантину, коли спільні зустрічі забороняли, ми організували онлайн богослужіння в незвичному форматі. Вибирали цікаву локацію, наприклад: London Eye або Tower bridge у Лондоні чи просто гарне місце в парку або лісі й там проводили суботнє богослужіння. Підключали адвентистів з України, щоб ті заспівали, та пасторів для надихаючих проповідей. Окрім того, виникла ідея провести онлайн-семінари. Фахівці торкалися актуальних тем: «Коронавірус та імунітет у призмі восьми принципів здорового способу життя», «Сімейні стосунки під час карантину», «Тиждень з лікарями клініки “Ангелія”» тощо. Ці та інші трансляції ви можете подивитися на сторінках “SDA4UA” в Facebook та Instagram.

Життя в іншій країні не є легким і безхмарним, особливо в великому місті, Тут досить труднощів, які можуть зламати людину і призвести до депресії. Людина – істота соціальна, і кожний має потребу в спілкуванні, підтримці й розумінні. Особисто я, вийшовши заміж за хлопця, який жив тут довгий час, переїхала сюди й думала, що швидко освоївши англійську і відвідуючи англомовну інтернаціональну громаду, зможу знайти друзів, влитися в життя цієї церкви. Але не так сталося, як гадалося. Хоча я рік перебувала в тій громаді, однак відчувала себе самотньою, шалено сумувала за своїми церковними друзями та активним служінням в церкві. Не завжди

просто зрозуміти людей з іншим менталітетом чи з іншої культури. Не всі можуть зрозуміти мене. Крім мовного бар'єру, виникають труднощі в організаційних питаннях: різниця в проведенні богослужінь. А також у розумінні якихось доктринальних питань. Тому я особливо вдячна Богу, що вісім місяців тому з чоловіком вперше переступила поріг української адвентистської групи. Такого тепла, привітності я не відчувала в жодній церкві Англії, України чи інших країнах. Члени цієї громади настільки огорнули турботою і дружелюбністю, що одразу зрозуміла: я вдома.

Ми будемо дуже раді новим гостям у нашій церкві! Друзі, відвідуючи Лондон, не забудьте завітати до гостинної адвентистської молодіжної громади!

Підготував Максим Балаклицький